

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný projednal na neveřejném zasedání konaném dne 14. 3. 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Šimky a členů JUDr. Pavla Příhody, JUDr. Milana Závurky, JUDr. Petra Vlacha, JUDr. Michala Žižlavského

a prof. JUDr. Marie Karfíkové, CSc. věc dočasného zproštění funkce soudkyně kárně obviněné **JUDr. H. K.**, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1, se sídlem Ovocný trh 587/14, Praha 1, zastoupené JUDr. Jiřím Teryngelem, advokátem se sídlem Ke Klimentce 15, Praha 5, a JUDr. Martinem Mikyskou, advokátem se sídlem Malá Skála 397, Malá Skála, provedeného rozhodnutím **ministra spravedlnosti** ze dne 14. 12. 2017, č. j. MSP-895/2017-OOJ-SO/2, a rozhodl

t a k t o :

Rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 14. 12. 2017, č. j. MSP-895/2017-OOJ-SO/2, **se ponechává v platnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní postup ve věci

I. 1. Kárné řízení

[1] Návrhem předsedy Městského soudu v Praze, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému dne 6. 12. 2017, bylo zahájeno kárné řízení se soudkyní Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. H. K. Je u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného vedeno pod sp. zn. 16 Kss 9/2017. Za spáchání v kárném návrhu blíže popsaneho kárného provinění bylo navrženo uložení kárného opatření odvolání z funkce soudkyně ve smyslu § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

I. 2. Rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně

[2] Rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 14. 12. 2017, č. j. MSP-895/2017-OOJ-SO/2, bylo podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích rozhodnuto o dočasném zproštění výkonu funkce soudkyně JUDr. H. K., a to na dobu do pravomocného skončení kárného řízení. Toto rozhodnutí bylo JUDr. H. K. doručeno dne 18. 12. 2017.

I. 3. Rozhodnutí kárného senátu o námitkách kárně obviněné proti dočasnému zproštění funkce soudce

[3] Námitky kárně obviněné kárný senát Nejvyššího správního soudu zamítl svým usnesením ze dne 8. 1. 2018, č. j. 16 Kss 9/2017-67. Své rozhodnutí zdůvodnil takto:

„[25] V nyní projednávané věci bylo rozhodnutí ministra spravedlnosti vydáno v souvislosti s údajným kárným deliktem spočívajícím v tom, že JUDr. H. K. měla v rámci hlavního líčení nesprávně vyhodnotit použitelnost určitého důkazu a následně (po skončení daného úseku hlavního líčení) se snažit tento svůj nesprávný postup zastříť posuny ve výkladu toho, co se v jednací síni mělo odehrát. Již z tohoto velmi stručného popisu údajného skutku je patrné, že samo o sobě, i kdyby kárně obviněná soudkyně vskutku zaviněně jednala tak, jak je kárným návrhovatelem tvrzeno, by s velkou pravděpodobností nemohlo jít o kárné provinění, u něhož by adekvátním kárným opatřením bylo odvolání kárně obviněné z funkce soudce. S nikoli nevýznamnou pravděpodobností však nemusí vůbec jít o kárné provinění, nýbrž o běžné pochybení soudkyně při vedení řízení, které může, ale také nemusí mít procesní důsledky a jež může být, pokud by takové důsledky mělo, napraveno v dalším postupu trestního řízení. Samo o sobě by tedy kárným návrhovatelem tvrzené jednání v žádném případě nemohlo být dostatečným důvodem k dočasnému zproštění JUDr. H. K. výkonu funkce soudkyně.

[26] Kárný senát však nemohl ustát na zkoumání toliko toho jednání kárně obviněné, jež je předmětem kárného řízení, v rámci něhož vydal ministr spravedlnosti své rozhodnutí. Jistě by bylo možno ustanovení § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích vyložit tak, že kárný senát má při přezkumu rozhodnutí ministra hodnotit pouze a jen takovéto jednání kárně obviněného soudce a odhlédnout od jakýchkoli jiných skutečností či okolností, i kdyby měly významný vliv na úsudek o tom, zda další výkon funkce kárně stíhaného soudce do doby skončení kárného řízení nenaruší důvěryhodnost soudní moci nad únosnou míru. Takovéto izolované posuzování by však ústavnímu postavení soudní moci udělalo medvědí službu.

[27] U JUDr. H. K. nelze ignorovat, že vedle skutku kladeného jí za vinu předsedou Městského soudu v Praze je kárně stíhána i pro skutek kladený jí za vinu ministrem spravedlnosti, a sice ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017. Ministr spravedlnost ve svém kárném návrhu tvrdí, že dotyčná soudkyně po dlouhou dobu a opakovaně (konkrétně v pěti skutkově a právně obtížných trestních věcech) nerespektovala právní názor a závazné pokyny nadřízených soudních instancí. Jakkoli kárně obviněná s kárným návrhem ministra spravedlnosti nesouhlasí a vznáší proti němu důkladnou a prima facie nikoli irelevantní argumentaci, kárný návrh ministra je založen na plausibilních skutkových tvrzeních a právních argumentech, které, pokud by se ukázaly pravdivými a správnými, by mohly s významnou pravděpodobností vést k závěru, že JUDr. H. K. se dopustila velmi závažného kárného provinění spočívajícího v systematické a dlouhodobé neschopnosti rozhodovat v souladu se zákonem. Stěží by pak bylo představitelné uložení jiného kárného opatření než odvolání kárně obviněné z funkce soudce.

[28] Okolnosti kárného řízení ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017, zejména povaha skutku kladeného v něm za vinu kárně obviněné a zatím dostupné informace o tom, zda je pravděpodobné, že se skutek stal a že může být kárným proviněním, znamenají pro soudní moc významné ohrožení její důvěryhodnosti, na což je třeba adekvátně reagovat. Adekvátní reakcí je „postavení dotyčné soudkyně mimo službu“, tedy slovy zákona dočasné zproštění funkce soudkyně do doby, než bude v kárném řízení postaveno na jisto, zda se jednání kladeného jí za vinu dopustila, nebo nikoli, a pokud ano, v jaké míře a s jakými dopady na výkon soudnictví. Dočasné zproštění funkce soudce je v tomto případě nástrojem předběžné opatrnosti, který má po dobu do konečného rozhodnutí o obou kárných návrzích zajistit, že případná rozhodnutí či jiné

úkony, které by kárně obviněná v mezidobí jako soudkyně „ve službě“ učinila, nebudou právně ani jinak (ve veřejné diskusi, politicky apod.) zpochybňovány s argumentem, že mohou být podobně neprofesionální jako ty, kvůli nimž byla kárně postižena. V daném případě je při zvážení okolností případu třeba dát přednost ochraně důvěryhodnosti soudní moci před konkurující hodnotou, tedy ochranou rozhodovací nezávislosti kárně obviněné soudkyně a ochranou zásady zákonného soudce.“

I. 4. Rozhodnutí kárného senátu ve věci 16 Kss 7/2017 ve věci samé

[4] Ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017 kárný senát rozhodl na svém veřejném zasedání dne 7. 3. 2018 ve věci samé. Shledal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním ve vztahu k postupu v jedné z trestních věcí, v nichž jako soudkyně či předsedkyně senátu rozhodovala. U čtyř dalších trestních věcí neshledal pochybení, které by dosáhlo tak extrémní intenzity, aby se jednalo o kárné provinění.

[5] Kárného provinění ve vztahu k věci sp. zn. 3T 35/2014 se JUDr. K. dopustila tím, že při své rozhodovací činnosti v postavení samosoudkyně v řízení vedeném v této věci z nedbalosti v rozporu se závaznými právními názory odvolacího soudu vyjádřenými v usneseních Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2016, sp. zn. 61 To 403/2015, a ze dne 23. 12. 2016, sp. zn. 7 To 411/2016, hodnotila některé důkazy, a sice výpověď svědka P. N. a obsah zaznamenané telefonní komunikace mezi J. N. (později provdanou N.) a P. N., způsobem jsoucím v extrémním rozporu s rozumným myšlením. Tím zaviněně porušila povinnost soudkyně rozhodovat na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem (§ 79 odst. 1 zákona o soudech a soudcích) a dbát o to, aby její rozhodnutí bylo srozumitelné a pečlivě odůvodněno [§ 80 odst. 3 písm. b) zákona o soudech a soudcích], čímž ohrozila důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

[6] Za výše uvedené kárné provinění uložil kárný senát JUDr. K. kárné opatření podle § 88, odst. 1, písm. b) zákona o soudech a soudcích ve formě snížení platu o 15 % na dobu 1 roku, tedy kárné opatření v polovině standardního zákonného rozmezí.

II. Posouzení, zda i nadále trvají důvody pro dočasné zproštění kárně obviněné výkonu funkce soudkyně

II. 1. Obecné úvahy

[7] Podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích *(m)inistr spravedlnosti může dočasně zprostit výkonu funkce soudce, je-li kárně stíhán pro takové kárné provinění, pro které je v kárné žalobě navrženo uložení kárného opatření odvolání z funkce, a to na dobu do pravomocného skončení kárného řízení. Podle odstavce 4 téhož paragrafu (p)roti rozhodnutí o dočasném zproštění výkonu funkce podle odstavce 1 písm. b) může soudce do 5 pracovních dnů od jeho doručení podat námitky k soudu, příslušnému podle zvláštního právního předpisu ke kárnému řízení; podání námitek nemá odkladný účinek.*

[8] Jak již kárný senát uvedl ve svém usnesení ze dne 8. 1. 2018, č. j. 16 Kss 9/2017 - 67, o zamítnutí námitek kárně obviněné proti rozhodnutí ministra spravedlnosti, k tomu, aby bylo rozhodnutí ministra zákonné, musí vedle podmínky formální (stíhání pro takové kárné provinění, pro které je v kárné žalobě navrženo uložení kárného opatření odvolání z funkce) být splněna i podmínka v judikatuře kárných senátů označovaná jako podmínka materiální, v zákoně sice výslovně neuvedená, plynoucí však z podstaty a funkce soudů a

soudců v systému dělby moci. Jí je třeba rozumět to, že okolnosti kárného stíhání, především pak rysy údajného kárně stíhaného jednání, viděny v relevantních souvislostech, vyžadují, aby kárně stíhaný soudce byl rozhodnutím ministra dočasně „vyřazen“ z běžného výkonu své funkce.

[9] Výše (sub I. 3.) již bylo zmíněno, že podstatným důvodem pro zamítnutí námitek kárně obviněné proti rozhodnutí ministra spravedlnosti bylo to, že vedle kárného řízení ve věci nynější (sp. zn. 16 Kss 9/2017) bylo v době rozhodování kárného senátu o námitkách proti kárně obviněné vedeno i kárné řízení ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017, přičemž povaha v něm tvrzeného provinění byla taková, že mohla být velmi dobrým a zcela adekvátním důvodem pro uložení kárného opatření spočívajícího v odvolání kárně obviněné z funkce soudkyně.

[10] Ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017 bylo rozhodnuto dne 7. 3. 2018 ve věci samé. Tím se zásadně změnila poměry oproti těm, za nichž kárný senát rozhodoval dne 8. 1. 2018 o námitkách kárně obviněné proti rozhodnutí ministra spravedlnosti. Ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017 shledal kárný senát kárně obviněnou vinnou pouze v části jednání, jež jí kárným návrhovatelem bylo kladeno za vinu. Oproti původním předběžným závěrům kárného senátu vyjádřeným v usnesení o námitkách tedy bylo shledáno, že kárně obviněná se sice dopustila jednání popisovaného kárným návrhovatelem, avšak toto jednání nebylo kárným proviněním v celém rozsahu vymezeném kárným návrhem.

[11] Kárný senát proto musel zhodnotit, zda uvedená změna poměrů má, anebo nemá vliv na další právní osud rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění kárně obviněné funkce soudkyně. Pravomoc kárného senátu tuto úvahu učinit a podle jejího výsledku vydat příslušné rozhodnutí není v zákonech upravujících kárné řízení výslovně upravena. Stejně tak v nich není výslovně upravena obdobná pravomoc ministra spravedlnosti či nějakého jiného orgánu. Již v rozhodnutí ze dne 8. 1. 2018 (o námitkách proti rozhodnutí ministra) nicméně kárný senát zdůraznil, že kárné řízení se soudci je záměrně koncipováno jako procedura, v níž má hlavní a poslední slovo soud, zatímco jiní aktéři této procedury, konkrétně kární návrhové, kteří jsou součástí moci výkonné či se jako funkcionáři soudů podílejí na státní správě soudnictví, mají toliko roli jedné z procesních stran kárného řízení. Dodal, že výjimkou je kompetence ministra spravedlnosti rozhodnout o dočasném zproštění výkonu funkce soudce. Zde je soud (kárný senát Nejvyššího správního soudu) v postavení nezávislé instance provádějící na základě opravného prostředku (námitek) soudce, jenž byl dočasně zproštěn výkonu funkce, plný a důkladný přezkum zákonnosti rozhodnutí ministra spravedlnosti. Smyslem a účelem výjimečné kompetence výkonné moci zasáhnout takto do samotné podstaty funkce soudce (*de facto* jej zbavit možnosti funkci vykonávat, byť dočasně, a navíc s mimořádně závažnými dopady do materiálního zabezpečení soudce, viz § 100 odst. 2 zákona o soudech a soudcích) je možnost rychlé a efektivní reakce v situacích, jež „odstavení“ soudce od rozhodovací činnosti naléhavě vyžadují. Kárný senát podtrhl, že výjimečná a potenciálně zneužitelná kompetence ministra spravedlnosti musí být vyváжена pečlivou soudní kontrolou na základě opravného prostředku dotčeného soudce.

[12] Vzhledem k mlčení zákonodárce o tom, jakým způsobem má být soudní kontrola potřeby dalšího trvání rozhodnutí ministra o dočasném zproštění funkce soudce provedena, musel kárný senát uvážit, za jakých podmínek a jakým způsobem má být poskytnuta. O tom, že by se taková soudní kontrola omezovala jen na „počáteční“

posouzení rozhodnutí ministra spravedlnosti k námitkám dotčeného kárně stíhaného soudce, nemůže být ani řeči, neboť by logicky nemohla reflektovat změny poměrů, k nimž by došlo až po vydání rozhodnutí o námitkách. Dočasné zproštění funkce soudce by pak i za změny poměrů mohlo trvat, přestože by již k tomu nebyly zákonné důvody. To je očividně ústavně nepřijatelné vzhledem k důležitosti institutu nezávislého a od ostatních ústavních mocí v podstatné míře (ve vztahu k rozhodovací činnosti) „odstíněného“ soudnictví.

[13] Je zjevné, že má-li být vrchnostenské rozhodování jiného orgánu než soudu ve věcech kárných výjimkou z pravidla, která musí mít silné ústavně relevantní důvody, bylo by obtížné za situace, kdy zákon výslovnou úpravu nezná, dovozovat výlučnou kompetenci ministra spravedlnosti ke zrušení svého vlastního rozhodnutí o dočasném zproštění či jeho ponechání v platnosti, pokud by vyvstal důvod ke zkoumání, zda se změnila poměry oproti době vydání tohoto rozhodnutí. Kárný senát nepovažuje v tuto chvíli za nezbytné vyjádřit se podrobněji k otázce, zda ministr takovouto kompetenci vůbec má. Pokud by ji však měl (pro tento závěr lze jistě z dobrých důvodů argumentovat), stěží by ji mohl mít sám; soudní kontrola dočasného zproštění by totiž nebyla účinná, nebylo-li by současně zajištěno, že ministr bude v případě otálení donucen ji řádně vykonat. „Konvenční“ prostředky na ochranu před nečinností ministra v takových případech, tedy prostředky podle správního řádu, případně soudního řádu správního, by zde však zjevně nebyly účinné, neboť by jen stěží poskytl ochranu zákonnosti v reálném čase.

[14] Zbývá tedy kompetence kárného senátu jako kompetence přinejmenším konkurující kompetenci ministrů, existuje-li, případně jako kompetence výlučná (pokud by bylo dovozeno, že ministr ji nemá). Kárný senát se při jejím dovození inspiroval v zásadách pro další trvání vazby v rámci trestního řízení (zejm. § 71 odst. 1 a 2 trestního řádu). V něm mají orgány činné v trestním řízení povinnost setrvale zkoumat trvání důvodů vazby, a pokud se poměry ohledně těchto důvodů změní, z úřední povinnosti na to reagovat. V nyní projednávané kárné věci nejde o přísně analogické či přiměřené užití ustanovení o zkoumání trvání důvodů vazby, nýbrž o přenesení některých strukturálních prvků tohoto řízení do soudní kontroly rozhodnutí ministra spravedlnosti o dočasném zproštění funkce soudce.

[15] Kárný senát již ve svém rozhodnutí z 8. 1. 2018 zdůraznil, že dočasné zproštění funkce soudce úzce souvisí se zásadou zákonného soudce, tedy s jedním z klíčových aspektů nezávislosti soudní moci. Zásada zákonného soudce stojí na myšlence, že nesmí být možno manipulovat tím, který soudce soudí jakou kauzu. Pravidla pro přidělování věcí soudcům musí mít férovou, racionální a transparentní povahu. Pokud je již věc soudci přidělena, zásadně mu nesmí být odňata. Dočasné zproštění výkonu funkce určitého soudce ministrem spravedlnosti znamená, že zejména u těch věcí, které nesnesou odkladu do doby předpokládaného skončení kárného řízení, je třeba změnit zákonného soudce. Je zjevné, že pokusení ministra spravedlnosti ke zneužití své kompetence zejména v případě politicky, ekonomicky či jinak významných nebo mediálně sledovaných kauz k dosažení toho, aby ve věci rozhodoval „správný“ soudce, anebo naopak nerozhodoval soudce názorově „nepohodlný“, může existovat. Proto je třeba na takové možné pokusení myslet a důsledně mu čelit velmi přísným posuzováním ministrova rozhodnutí kárným senátem. Smyslem a účelem průběžné soudní kontroly důvodnosti dočasného zproštění funkce

soudce není primárně ochrana subjektivních práv dotčeného soudce, nýbrž právě ochrana zásady zákonného soudce před jejím nedůvodným dotčením zásahem výkoné moci.

[16] Znamená to tedy, že posuzování důvodnosti dočasného zproštění funkce soudce musí být nejen materiální (tedy musí být zkoumáno, zda okolnosti kárného stíhání, především pak rysy údajného kárně stíhaného jednání, viděny v relevantních souvislostech, vyžadují, aby kárně stíhaný soudce byl rozhodnutím ministra dočasně „vyřazen“ z běžného výkonu své funkce), ale také činěno soudem setrvale po celou dobu trvání účinků uvedeného rozhodnutí, tedy obvykle po celou dobu trvání kárného řízení. Jinak řečeno, soud musí neustále z úřední povinnosti sledovat, zda se poměry, za nich bylo rozhodnutí ministra o dočasném zproštění vydáno (a případně soudem v řízení o námitkách proti němu podaným „potvrzeno“), nezměnily, a pokud ano, jaké to má důsledky. Pokud by soud shledal, že se poměry změnily tak, že již nadále k dočasnému zproštění není důvodu, je třeba rozhodnutí ministra neprodleně zrušit. Pokud by však soud shledal, že se poměry sice změnily, avšak důvody k dočasnému zproštění i nadále trvají, ponechá rozhodnutí ministra v platnosti. Své rozhodnutí musí soud přirozeně patřičně odůvodnit, neboť nesmí být svévolné.

II. 2. Posouzení konkrétních okolností věci

[17] Jak již bylo zmíněno výše (sub. I. 4.), kárně obviněná byla ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017 zčásti shledána vinnou kárným proviněním, zčásti kárného obvinění zproštěna. V řízení bylo zjištěno, že ve všech pěti věcech, v nichž jí bylo kladeno za vinu spáchání kárného provinění, rozhodovala tak, že jí nebo jejím senátem vydaná rozhodnutí byla opakovaně rušena pro nejrůznější vady, jejichž příčinou podle zjištění kárného senátu byla, řečeno v souhrnu, nedostatečná schopnost pochopit podstatu jí (jejím senátem) projednávaných skutkově a právně složitých trestních věcí, jež měly spočívat v relativně sofistikovaných zejména hospodářských trestných činech či trestných činech týkajících se výkonu pravomoci úředních osob. V té části jednání kladeného jí za vinu, v níž byla její vina kárným senátem shledána, pak kárný soud zjistil, že kárně obviněná opakovaně (i poté, co jí věc byla poprvé i podruhé vrácena k dalšímu řízení odvolacím soudem) hodnotila určité důkazy způsobem jsoucím v extrémním rozporu s rozumným myšlením.

[18] Je tedy patrné, že jakkoli ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017 kárný senát nedospěl k závěru, že kárně obviněné je třeba uložit kárné opatření odvolání z funkce soudkyně, dospěl k závěru, že se dopustila kárného provinění významného stupně závažnosti. Navíc i v těch částech jejího jednání, v nichž byla kárného obvinění zproštěna, kárný senát neshledal, že by při výkonu své soudcovské funkce jednala bezvadně, nýbrž naopak zjistil, že se opakovaně dopouštěla rozhodovacích chyb, jakkoli nedosáhly intenzity kárného provinění.

[19] Ve věci nyníjší, sp. zn. 16 Kss 9/2017, žádné nové informace o povaze a podstatě kárného provinění než ty, které již byly známy v době rozhodování kárného senátu o námitkách proti dočasnému zproštění (8. 1. 2018), nevyšly najevo. I nadále tedy má kárný senát předběžně a prozatímně (na základě zatím dostupných informací) za to, že samo o sobě by v nyníjší věci kárným návrhovatelem tvrzené jednání v žádném případě nemohlo být dostatečným důvodem k dočasnému zproštění JUDr. H. K. výkonu funkce soudkyně.

[20] Ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017 však byla kárně obviněná zčásti shledána vinnou; jednání, pro které byla shledána vinnou, i jednání, jež intenzity kárného provinění nedosáhlo, ukázalo významnou míru nedostatku profesionality kárně obviněné, zejména její neschopnost pochopit podstatu jí (jejím senátem) projednávaných skutkově a právně složitých věcí a zvolit jasnou a promyšlenou strategii při jejich řešení. Není tedy vyloučeno, naopak, lze považovat za docela dobře možné a pravděpodobné, že pokud by byla JUDr. K. shledána kárně odpovědnou i za jednání ve věci sp. zn. 16 Kss 9/2017, byla by alternativa uložení sankce spočívající v jejím odvolání z funkce soudkyně tou, která by byla kárným senátem významně zvažována, a to zejména s ohledem na celkové posouzení osobnosti kárně obviněné, zvláště pak na její dlouhodobě se projevující slabší profesní úroveň, jež byla ve věci sp. zn. 16 Kss 7/2017 zjištěna.

[21] Odhlédnout nebylo možno ani od skutečnosti, že nynější věci (sp. zn. 16 Kss 9/2017) je nařízeno jednání kárného senátu již na 11. 4. 2017, přičemž existují, neobjeví-li se nic nepředvídatelného, dobré důvody k domněnce, že věc by na tomto či případně následujícím jednání mohla být rozhodnuta. Zdá se tedy, že kvůli dočasnému zproštění JUDr. K. funkce soudkyně po tuto dobu nehrozí neúnosné dopady na plynulost řízení ve věcech, jež jí jsou přiděleny jako zákonné soudkyni.

II. 3. Závěr

[22] Z výše uvedených důvodů proto kárný senát rozhodnutí ministra spravedlnosti o tom, že se kárně obviněná podle § 100 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích dočasně zprošťuje výkonu funkce soudce, ponechal v platnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda kárného senátu